

1. Седекія був віку двадцяти й одного року, коли зацарював. А царював він в Єрусалимі одинадцять років; ім'я ж його матері Хамутал, дочка Єремії з Лівни.

2. І робив він зло в Господніх очах, усе так, як робив був Єгояким.

3. Бо через Господній гнів сталося це на Єрусалим та на Юду, аж поки Він не відкинув їх від Свого обличчя. А Седекія відпав від вавилонського царя.

4. І сталося за дев'ятого року його царювання, десятого місяця, десятого дня місяця прийшов Навуходоносор, цар вавилонський, він та все військо його, на Єрусалим, і розтаборилися проти нього, і побудували проти нього вала навколо.

5. І ввійшло місто в облогу аж до одинадцятого року царя Седекії.

6. Четвертого місяця, дев'ятого дня місяця настав великий голод у місті, і не було хліба для народу краю.

7. І пробитий був пролім у стіні міста, і всі вояки повтікали, і повиходили з міста вночі дорогою брами між двома мурами, що при царському садку, бо халдеї були при місті навколо. І пішли вони дорогою в степ.

8. А халдейське військо погналося за царем, та й догнали Седекію в ерихонських степах, а все його військо розпорошилося від нього...

9. І схопили царя, і відвели його до царя вавилонського до Рівли в краю Хамата, і там його той засудив.

10. І цар вавилонський порізав Седекіїних синів на очах його, а також Юдиних зверхників він порізав у Рівлі...

11. А очі Седекії він вибрав, і зв'язав його ланцюгами. І відвів його вавилонський цар до Вавилону, і посадив його до в'язниці аж до дня його смерти...

12. А п'ятого місяця, десятого дня місяця, це дев'ятнадцятий рік царя Навуходоносора, вавилонського царя, прийшов до Єрусалиму Невузар'адан, начальник царської сторожі, що ставав перед обличчям вавилонського царя.

13. І він спалив Господнього дома та дома царевого, і всі доми в Єрусалимі, і спалив кожного великого дома огнем.

14. І мури навколо Єрусалиму порозбивало все халдейське військо, що було з начальником царської сторожі.

15. А з бідноти народу та решту народу, що позостався в місті, і перебіжників, що перебігли до вавилонського царя, і решту простого люду повиганяв Невузар'адан, начальник царської сторожі.

16. А з бідноти краю начальник царської сторожі позоставив декого за винарів та за рільників.

17. А мідяні стовпи, що в Господньому домі, і підстави, і мідяне море, що в Господньому домі, халдеї поламали, і понесли всю їхню мідь до Вавилону.

18. І горнята, і лопатки, і ножиці, і кропильниці, і ложки, і весь мідяний посуд, що ним служать, позабирали.

19. І миски, і кадильниці, і кропильниці, і горнята, і свічники, і ложки, і жертвні миски, і що було золоте забрав золото, а що срібне срібло взяв начальник царської сторожі.
20. Два стовпи, одне море, дванадцять мідяних волів, що під підставами, що цар Соломон поробив був для Господнього дому, не було й ваги для міді всіх цих речей!
21. А стовпи вісімнадцять ліктів високість одного стовпа, і шнурок на дванадцять ліктів оточував його, а грубина його чотири пальці, всередині порожнявий.
22. І маковиця на ньому мідяна, а високість однієї маковиці п'ять ліктів та мережка, і гранатові яблука на маковиці навколо, усе мідь. І для другого стовпа так само, і гранатові яблука.
23. І було гранатових яблук дев'ятдесят і шість на кожную сторону, усіх гранатових яблук на мережці навколо сто.
24. начальник царської сторожі взяв Сераю, головного священика, і Цефанію, другого священика, та трьох сторожів порога.
25. А з міста взяв він одного евнуха, що був начальником над військовими, та семеро чоловіка з тих, що бачать цареве обличчя, що були знайдені в місті, і писаря, зверхника військового відділу, що записував народ краю до військового відділу, і шістдесят чоловіка з народу краю, що знаходилися в місті.
26. І позабирав їх Невузар'адан, начальник царської сторожі, і відвів їх до вавилонського царя, до Рівли.
27. І вдарив їх вавилонський цар, і позабивав їх у Рівлі, у хаматовому краї. І пішов Юда на вигнання з своєї землі!

28. Оце той народ, що вигнав Навуходоносор: у сьомому році три тисячі й двадцять і три юдеї.

29. У вісімнадцятому році Навуходоносора вигнав він з Єрусалиму вісім сотень тридцять і дві душі.

30. У році двадцятому й третьому вигнав Невузар'адан, начальник царської сторожі, сім сотень сорок і п'ять душ юдеїв. Усіх душ чотири тисячі й шість сотень.

31. І сталося за тридцятого й сьомого року вигнання Єгоякима, Юдиного царя, дванадцятого місяця, двадцятого й п'ятого дня місяця, Евіл-Меродах, цар вавилонський, у році свого зацарювання, змилювався над Єгоякимом, Юдиним царем, і вивів його з дому ув'язнення.

32. І він говорив з ним добре, і поставив трона його понад трона царів, що були з ним у Вавилоні.

33. І змінив в'язничну одержу його, і він завжди їв хліб перед ним по всі дні свого життя.

34. А їжа його, їжа стала, видавалася йому від вавилонського царя, щоденне кожного дня, аж до дня його смерти, по всі дні його життя.